مجاهد

وآنان که در راه ما با جان ومال جهاد کردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

دور ششم | سال دوم | شماره ۱٤ | شنبه ۲۹ قوس ۱۳۸۲ | ۲٦ شوال المکرم ۱٤۲٤ | ۲۰ December ۲۰۰۳

سرمقاله

تأکید برنظام پارلمانی تأکید برمهار کردن قدرت است

ص۲

مسودهٔ قانون اساسی ودیدگاه های اهل نظر

ص۳

در پنجمین وششمین روز لویه جرگهٔ تصویب قانون اساسی

ګ.الهام

- **لویه جرگه در فضای نسبتاً آرام به کار خود آغاز کرد**
- **مشکل اساسی«نوعیت نظام آینده» به حال خود باقی است**
- **کمیته های ده گانه بحث روی مسوده را آغاز نمودند**
- **پافشاری نماینده ها روی نظام پارلمانی بیشتر شده است**

لویه جرگهٔ تصویب قانون اساسی در پنجمین روز، در فضای نسبتاً آرام به کار خود آغاز کرد.

میرویس یاسینی معاون مجلس، آجندای کار روز پنجم را قرائت نمود و از نمایندگان تقاضا کرد تا به محلات از پیش تعیین شده برای بحث وغور روی مواد قانون اساسی تشریف ببرند.

در پنجمین روز قرار براین بود که کمیته های ده گانه در جلسات قبل از ظهر، مواد فصل اول مسوده و در جلسات بعد از ظهر مواد فصل دوم آن را ارزیابی نمایند.

هیأت مدیره هم چنان خاطر نشان ساخت که اعضای لویه جرگه، پیش از ظهر روز جمعه نیز به کار بالای مسودهٔ قانون اساسی ادامه خواهند داد.

هیأت مدیره هم چنان اطلاع داد که کمیتهٔ تفاهم باترکیب رؤسای کمیته های ده گانه وهیأت مدیرهٔ لویه جرگه ص٤

ص۲

پارلمان قدرتمند، دولت را از انحراف ویکه تازی باز می دارد

ملالی جویا به سازمان راوا تعلق دارد

ریاست عمومی امنیت ملی افغانستان اعلان کرد که خانم ملالی جویا وابسته به سازمان«راوا» می باشد.

اعلامیه مشعر است که موضوع مربوط به او را ارگانهای مسؤول امنیتی زیر تحقیق دارند.

یک مقام دیگر امنیت ملی که نخواست نامش فاش شود به مجاهد گفت که ملالی جویا از شبکهٔ ص۳

دلوئي جرګي دغړيو دنده ډېره درنه ده

عزیز الرحمن ممنون

همدا اوس چې دلوئي جرګې کار روان دي او داساسي قانون په برخه کې مباحثې کيږي، دجرګې ټول غړي يوه ګډه هيله لري چې ملي يووالي تحقق پيدا کړي. هو لويه هيله همدا ده څکه چې کلونه کلونه ځانځانيو او دښمنيو د دي لرغونی ملت دځوند پر ټولو اړخونو باندي ناوړه اغيزه درلوده او زموږ هيواد ئي دسياسي ټينګار او ثبات څخه بې برخې کړيدي اوس نږی ته دافغانستان سياسي او امنيتي ثبات يوه مهمه دنده شميرله شويده. همدا وجه ده چې نړي دافغانستان په بيارغونه او امنيت باندي په لګښتونو لاس پوري کړي او ورته اغيزمني لاري چارې لټوي چې يوه ئي دنوي اساسي قانون دتصويب لپاره دلوئي جرګي جوړول دي. دافغانستان جګړه ځپلي ملت، سيمه او نړي ۳ مخ

استاد ربانی رهبر جهاد ومقاومت:

نظام پارلمانی را به نفع آیندهٔ مردم وکشور می دانیم

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس : کابل- چار راهی زنبق
صندوق پستی : ۲۲۶
شماره های تلفن:
همراه: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹ / دجیتال: ۲۱۰۲۲۳۹
E-mail: mujahidweekly@yahoo.com

سرمقاله

تأکید برنظام پارلمانی تأکید برمهار کردن قدرت است

داغترین موضوع لویه جرگهٔ قانون اساسی از آغاز گشایش تاکنون موضوع نوعیت نظام است که گوناگون موضع گیری ها در برابر آن از طرف اعضای لویه جرگه ابراز شده است.

همان گونه طور که بارها اشاره رفته است، برخی برنظام ریاستی پامی فشارند وبرخی هم باکالبد شگافی اوضاع کنونی، نظام پارلمانی را حلال گره های کور وضع اجتماعی وسیاسی کشور قلم داد می کنند.

اساسا باور ما برآن است که در حل مشکلات جامعه ترجیح هر نسخه برای ملت استبداد زدهٔ این کشور باید بربنیاد دردها ونیازهای واقعی آن باشد، نه برپایهٔ دردهای جوامع دیگر.

بدون شک ملت ما تجربهٔ تلخی را از نظام های ریاستی- در دوره های شاهی مطلقه وجمهوری تک حزبی وتک محوری- به یاد دارد که نشانه های تازیانه های هریک از نظام های یاد شده را تاکنون هم می توان برگرده ها وشانه های آن مشاهده کرد وآنچه را که تاکنون ملت ما در سده های گذشتهٔ حکومت داری خود به تجربه نگرفته است، همانا به کار بستن نظام های شورایی وپارلمانی است.

قدرت که اساساً (همان توانایی انجام امور ممکن است)دارای دو ویژگی متضاد می باشد به این بیان که: هر که قدرت نیکی کردن به کشور را دارد، قدرت به نابودی کشانیدن را نیز دارد، بناءً قدرت باداشتن توانایی انجام دوضد می تواند برپایهٔ مقاصد مختلف شکل عملی یابد. به بیان دیگر قدرت از مقولهٔ وسایل است نه از جملهٔ اهداف و بر همین بنیاد است که آگاهان عرصه های سیاست می گویند: قدرت تنها در چارچوب طرحی که انجام هدفی را در نظر دارد، معنی خود را باز می یابد.

بر آنچه که در این جا می خواهیم ترکیز کنیم این است که چگونه چطور می توان توسن لگام گسیختهٔ قدرت را مهار زد.

در جامعهٔ درجوامع استبداد زده یی چون افغانستان که همواره نوش او قرین نیش استبداد بوده، یگانه پاد زهر آن مشروعیت بخشیدن مشارکت مردم چه به صورت انفرادی وچه توسط نمایندگان آن ها است این مشارکت همگانی در قدرت های شورایی وقضایی باجوهر قدرت سیاسی سازگار است که هدف آن تأمین منافع حکومت شوندگان ویاشهروندان است وهمان گونه که گفته اند:

قدرت، قدرت را محدود می سازد.

پس پارلمان قوی ومقتدر برای جلوگیری از ظهور استبداد وخودکامگی بسیار ضروری است.

پارلمان قدرتمند، دولت را از انحراف ویکه تازی باز می دارد

کوه نوری

لویه جرگهٔ تصویب قانون اساسی اینک هفتمین روز کار خود را آغاز نموده است. طی شش روز گذشته بسیار چیزهایی که در پشت پردهٔ ابهام قرار داشت چهره نمود وآشکار شد.

خطوط حرکت، جهت گیری ها وانقطاب های سیاسی در درون لویه جرگه چنان مشخص است که جز دو جریان ریاست طلب وپارلمان خواه حد وسطی را سراغ نداریم وخیلی جالب تر از همه این نکته که مجموعهٔ رهبری لویه جرگه به طور تعجب برانگیزی فقط از سیستم ریاستی حمایت می کنند که بگونه یی خارق العاده مورد پشتیبانی آقای کرزی است وی از مدافعان جدی این سیستم بوده وبا اشارهٔ او مسودهٔ حاضر قانون اساسی لااقل در استقامت تعیین نظام آیندهٔ مملکت تدوین گردیده است.

در جوامع استوار بربنیاد دموکراسی، جناح بندی ها وانقطاب های حزبی وگروهی امری طبیعی است ودر آن جوامع درنتیجه این گونه انقطاب ها و تقابل ها احزاب وگروه های سیاسی رونق می گیرند وتکامل می کنند، تاجایی که در بسیاری کشورها سکان اداره وقدرت جامعه را به دست می گیرند.

روشن ترین سخن این است که مردم ما تاکنون این نحوهٔ سیاست وسیاست گذاری ها را نیازموده اند واز همین روی تادم حاضر قومیت، عصبیت وبرتری طلبی ها براصل سیاست رجحان داشته است واز همین سبب است که ما جامعهٔ سیاسی بیمار ومفلوجی داریم، که مداوای آن به یک وفاق ملی و اندیشهٔ سیاسی نیازمند است.

اما راجع به اصل موضوع:

لویه جرگهٔ قانون اساسی افغانستان چهارمین روز غور وبررسی را روی مسودهٔ قانون اساسی ونحوهٔ عمل کردهایش آغاز نموده است ودر این چهارمین روز خط سیر حرکت این مجلس بزرگ در جهت خارج از تصورات ما به پیش می رود.

به نظر تعدادی از تحلیل گران که از لویه جرگه برگشته و وضع را بررسی نموده اند روحیه در داخل لویه جرگه طوری است که هرکس احساس می کند حرف کی شنیده می شود وبه آن وقع می گذارند وحرف چه کسانی ناشنیده می ماند.

به قول یک کارشناس امور سیاسی منطق رهبری لویه جرگهٔ تصویب قانون اساسی افغانستان قومیت وگروپ است. برخوردهای تند ونسنجیدهٔ آقای مجددی در روزهای دوم وسوم به گونهٔ آشکار این نظر را تایید می کند. در حالی که مدیریت لویه جرگه باید اصل بی طرفی خود را حفظ کند وباکلیه گروه ها وجریانات سیاسی موجود در داخل لویه جرگه به طور یک سان معامله کند.

روش ناهمگون ریاست لویه جرگهٔ کنونی با جریانات سیاسی موجود اصولیت ومشروعیت لویه جرگه را زیر سوال می برد وبهای آن را در انظار مردم افغانستان که همه روزه جریانات آن را یا از راه امواج رادیو می شنوند ویا از راه تلویزیون می بینند تا نازل ترین سطح پائین می آورد.

> مجموعهٔ رهبری لویه جرگه به طور تعجب برانگیزی فقط از سیستم ریاستی حمایت می کنند که بگونه یی خارق العاده مورد پشتیبانی آقای کرزی است

اما، اگر لویه جرگهٔ جاری قرار براین بدارد که با درنظر داشت موجودیت یک رئیس جمهور پارلمانی هم در کنارش قرار داشته باشد چه مزایا وارجحیت هایی از آن متصور است؟

پاسخ این سوال روشن و واضح است. در افغانستان از سالیان دراز تا اکنون نوعی استبدادخشن از سوی حکومت ها برجامعهٔ ما حاکم بوده است. این استبداد مانند زنجیر آهنین، عقل وهوش انسان ها را در بند داشته است تا آنجا که رهیدن از قید این زنجیر به معجزه یی نیازمند بوده است.

زمام داران افغان تاکنون هیچ گاهی قادر نبوده اند تا آرای مخالف دیگران را تحمل کنند و حتی در پارلمانی ترین دموکراسی در افغانستان(دههٔ قانون اساسی) خشونت واستبداد حاکم بوده ونمایندگان مردم اکثرا گماشتگان شاه بوده اند.

حاصل گپ این که ماتاکنون پارلمان واقعی نداشته ایم، همان گونه که تاحال دموکراسی را به صورت کامل تجربه نکرده ایم. از همین روی است که نظام های حاکم برافغانستان باتکیه براستبداد وخشونت بر گردهٔ مردم پانهاده اند وبرآنها حکومت کرده اند واین حالت تاکنون نیز وجود دارد.

حالا اگر روند اوضاع لویه جرگه به سویی حرکت کند که افغانستان صاحب پارلمانی واجد صلاحیت های خاص باشد، این کار موجب می شود که:

۱- رئیس دولت احساس کند جمعی در دولت و در نظام ناظر اعمال او اند.

۲- پارلمان به مثابهٔ یک اهرم فشار بررئیس دولت عمل می کند.

۳- پارلمان اعضای کابینه را زیر نظر می گیرد ویک نوع تقسیم قدرت در دولت حاکم می گردد

۴- از خودکامگی و خود رأیی ویکه تازی رئیس دولت جلوگیری می شود

۵- مردم به نحوی احساس می کنند که دست شان برسکان رهبری دولت شان قرار دارد وبخشی از حرکت دولت را آنها ایجاد می کنند و...

این موارد شاذ وبارزی بودند که برتری های یک پارلمان را در یک کشور نشان می دهند وحالا اگر ما قادر باشیم قاطعانه در این جهت حرکت کنیم حق داریم ادعا کنیم که در جهت یک دموکراسی ونظام مردم سالار گام برداشته ایم.

افغانستان درسال های گذشته وبطور خاص در دو سال اخیر از داشتن چنین موهبتی محروم بوده است. رئیس دولت فعلی افغانستان یک سال پیش اجازه نداد نمایندگان مردم در لویه جرگهٔ اضطراری بایک کمیت معین هستهٔ یک پارلمان مؤقت را در افغانستان تشکیل بدهند. در نتیجهٔ غصب قدرت ویکه تازی جابرانه یی در کشور حاکم شد واینک بیم آن می رود که این وضعیت همچنان تداوم یابد وگسترش پیدا کند. از وضعیت جاری چنین محقق است که آقای کرزی به هیچ وجه نمی خواهد که نهادی به نام پارلمان طی مدتی کوتاه، باقی مانده از زمام داری اش وجود داشته باشد، بلکه او و طرفدارانش قویاً می خواهند که قدرت واختیارات را همچنان در ید خود حفظ کنند.

تحلیل گران وآنانی که چوکات های معین سیاست گزاری ها ودموکراسی ها را مطالعه می کنند باور دارند که یک پارلمان صاحب قدرت، همان گونه که قدرت را از مهار یک دست بیرون می کند، موجب می شود که دولت و در رأس آن رئیس دولت همان گونه که از اختیارات لازم برخوردار است یکه تاز ومطلق العنان نباشد. چیزی که به یقین در جامعهٔ افغانستان تحقق پیدا نخواهد کرد زیرا هنوز ماسیاسی نشده ایم وکرسی ها ومناصب قدرت یاخریده شده اند ویا به زور غصب گردیده اند.

مسودهٔ قانون اساسی ودیدگاه های اهل نظر

آقای حسیتی مزاری یکی دیگر از شخصیت های سیاسی افغانستان نیز می گوید:

اگرچه نام حاکمیت سیاسی آیندهٔ افغانستان جمهوری اسلامی افغانستان است ودین مقدس اسلام هم دین رسمی کشور مطرح شده است ولی چیزی در رابطه بااعمال احکام اسلامی به میان نیامده است در حالی که لازم بود در کشوری که۹۹ در صد جمعیت آن مسلمان هستند ونام حکومت هم جمهوری اسلامی است در رابطه بااعمال قوانین اسلامی هم در بندهای قانون اساسی جایگاهی در نظر گرفته می شد، از طرف دیگر موضوع دموکراسی وآزادی بیان مطرح شده ولی گفته نشده است که دموکراسی وآزادی بیان درچه قالبی صورت گیرد. چون که دین رسمی افغانستان اسلام است واز طرفی صحبت از آزادی به میان آمده شاید برخی تصور کنند که آزادی بیان باید خارج از چارچوب متون دینی باشد که ممکن است در این جا تضادها وتناقض هایی به وجود بیاید. برخی از صاحب نظران پیش بینی می کنند که اعضا ونمایندگان لویه جرگهٔ قانون اساسی افغانستان بابرخی از مواد مندرج در پیش نویس قانون اساسی آشکارا مخالفت خواهند کرد ودر نتیجه تعدادی از مواد این مسوده براثر مخالفت این نمایندگان تعدیل خواهد شد. به گفتهٔ این صاحب نظران یکی از موضوعات بسیار بحث برانگیز در لویه جرگهٔ قانون اساسی موضوع انتخاب نظام سیاسی آیندهٔ افغانستان خواهد بود واز آنجایی که سیستم ریاستی بااختیارات گستردهٔ رئیس جمهور بامخالفت وسیع اقشار مختلف مردم افغانستان روبرو گردیده است، بنا براین احتمال می رود در این لویه جرگه نمایندگان ملت افغانستان به نظام پارلمانی رأی بدهند.

مولوی عبدالرحمن نمایندهٔ منتخب ولایت بدخشان در لویه جرگهٔ قانون اساسی نیز در خصوص نوع نظام می گوید:

ماخواهان نظامی هستیم که نظر اسلام برآن مطابقت نماید وآن نظام به تعبیر امروزی نظام پارلمانی است. به خاطر این که در افغانستان اگر یک فرد صلاحیت ها واختیارات زیادی داشته باشد ممکن است که در آینده مشکلاتی را برای کشور به وجود آورد. لذا ما در لویه جرگه تلاش می کنیم که نظام آیندهٔ افغانستان یک نظام مردمی وپارلمانی باشد. از طرف دیگر موضوع دموکراسی وآزادی بیان مطرح شده ولی گفته نشده است که دموکراسی وآزادی بیان در چه قالبی صورت گیرد، چون که دین رسمی افغانستان اسلام است. البته برخی دیگر از مواد مندرج در مسودهٔ قانون اساسی افغانستان نیز در طی بیش از یکماه گذشته بامخالفت های گستردهٔ شخصیت ها ومحافل سیاسی، دینی ومطبوعاتی افغانستان روبرو گردیده است. از

بخش سوم

جمله مادهٔ چهل وسوم که در آن آمده است تحصیل فقط تا دورهٔ متوسطه در افغانستان رایگان است. هم چنین مادهٔ چهل وششم که می گوید دولت می تواند مؤسسات تعلیمات عالی عمومی واختصاصی را به اشخاص خارجی نیز مطابق به احکام قانون اجازه دهد. همین طور مادهٔ شصت وسوم این پیش نویس نیز یکی از مواد بحث برانگیز این متن شناخته شده است. در این ماده سه شرط برای کاندیدای ریاست جمهوری در نظر گرفته شده است:

۱- تبعهٔ افغانستان، مسلمان ومتولد از والدین افغان بوده وتابعیت کشور دیگری را نداشته باشد.

۲- در روز کاندید شدن، سن وی از چهل سال کمتر نباشد.

۳- از طرف محکمه به ارتکاب جرایم ضد بشری، جنایت یاحرمان از حقوق مدنی محکوم نشده باشد.

وزیر باید مسلمان ومتولد از والدین افغان بوده وتابعیت کشور دیگری را نداشته باشد،

در این زمینه انتقاد شده است که چرا تحصیلات عالی ویا حد اقل کلمهٔ تحصیل به عنوان یکی از شرایط کاندیدای ریاست جمهوری ذکر نشده است در حالی که در پیش نویس قبلی که حدود چهل روز پیش از انتشار این متن در کابل به طور غیر رسمی منتشر شده بود داشتن تحصیلات عالی یکی از شرایط چهارگانهٔ کاندیدای ریاست جمهوری شناخته شده بود.

چرا تحصیلات عالی ویا حد اقل کلمهٔ تحصیل به عنوان یکی از شرایط کاندیدای ریاست جمهوری ذکر نشده است

منتقدان بانوعی سوء ظن می گویند آیا حذف کلمهٔ تحصیل از شرایط کاندیدای ریاست جمهوری به این معنا نخواهد بود که در آینده ممکن است افراد کم سواد، ویا حتی بی سواد به عنوان رئیس جمهور به سرنوشت ملت افغانستان حاکم شوند؟ آیا این کلمه طبق مصلحت های سیاسی حذف شده است ویا فشاری در کار بوده است؟

مادهٔ هفتاد ودوم نیز یکی از مواد مناقشه انگیز متن مسوده شناخته شده است. این ماده از قانون، برای احرازپست وزارت در افغانستان، شرایط چهارگانه یی را ذکر کرده است:

۱- تبعهٔ افغانستان باشد.

۲- دارای تحصیل، تجربهٔ کاری وشهرت نیک باشد.

۳- سن وی از۳۵ سال کمتر نباشد.

۴- از طرف محکمه به ارتکاب جرایم ضد بشری، جنایت ویا حرمان از حقوق مدنی محکوم نشده باشد.

منتقدان می گویند چرا در این ماده از قانون، برای احراز پست وزارت(آن گونه که برای کاندیدا شدن به ریاست جمهوری، شرط گذاشته شده است) شرطی پیش بینی نگردیده است که وزیر باید مسلمان ومتولد از والدین افغان بوده وتابعیت کشور دیگری را نداشته باشد، این موضوع از آن جهت حایز اهمیت است که برخی از افغان ها تابعیت دوگانه دارند وهرگاه کسی باداشتن تابعیت یک کشور خارجی به مقام وزارت برسد استقلال وحاکمیت ملی مردم افغانستان به شدت صدمه خواهد دید وممکن است عواقب ناگوار وغیر قابل پیش بینی را به دنبال داشته باشد. در جملهٔ صلاحیت های رئیس جمهور درمادهٔ شصت وچهارم این پیش نویس، تعیین خطوط اساسی سیاست کشور از وظایف وصلاحیت های رئیس جمهور ذکر شده است. منتقدان می گویند یک شخصیت واحد چگونه می تواند خطوط اساسی سیاست یک کشور را تعیین کند؟ آیا این بند از قانون زمینه ساز نوعی دیکتاتوری وخودکامگی در افغانستان نخواهد شد؟ همچنین منتقدان مسودهٔ قانون اساسی می گویند: مادهٔ هشتاد وچهارم این پیش نویس، استقلال قوهٔ مقننه را کاملاً نقض می کند. براساس این ماده از قانون یک ثلث از اعضای... لویه جرگه یا مجلس اعیان افغانستان را رئیس جمهور تعیین می کند.

اکنون نگاه ها به سوی لویه جرگه دوخته شده است وهمه منتظر اند تا ببینند آنهایی که به حیث نخبگان ونمایندگان ملت افغانستان در کابل جمع شده اند، در بارهٔ سرنوشت آیندهٔ ملت وکشور خویش، چگونه تصمیم می گیرند وچه نوع سیستم ونظام حکومتی را برای ادارهٔ امور مملکت ورهبری جامعهٔ خویش برمی گزینند.

بدون تردید در این لویه جرگه، پس از جر وبحث ها وجرح وتعدیل ها، سرانجام قانون اساسی افغانستان به تصویب خواهد رسید ولی این که اعضا ونمایندگان این لویه جرگه، چه نوع قانونی را برای نسل امروز ونسل های آیندهٔ افغانستان هدیه خواهند کرد سوالی است که پاسخ دقیق وروشن آن در پایان کار این لویه جرگه مشخص خواهد شد.

کلیه اعضای لویه جرگه آگاهی کامل دارند که مردم افغانستان یعنی مؤکلان آنها قبل از هر چیز دیگری یک نظام مبتنی بر احکام اسلام ویک قانون اساسی می خواهند، قانونی که ارادهٔ ملت افغانستان را تمثیل کند و وحدت ملی اقوام وقبایل افغانستان را سرمشق خود قرار دهد، قانونی که تبعیض ها وتعصب ها را از میان بردارد وعدالت اجتماعی را در همه جای افغانستان، تأمین نماید.

قانونی که برای توسعه وپیش رفت وشگوفایی افغانستان، راهگشا وزمینه ساز باشد. امیدواریم که نمایندگان واعضای محترم لویه جرگه بادرک مسؤولیت های خطیری که بردوش دارند یک قانون اساسی جامع، اسلامی ومتکی بر ارادهٔ مردم، عدالت گرا وترقی پسند را برای کشور وهم وطنان خود هدیه فرمایند.

پایان

دلوئي جرگي دغړيو دنده ډيره درنه ده

تول دلوئي جرگي پريکړو او دنوي اساسي قانون تصويب ته سترگي کړي دي. افغانستان ديرکلونه په شاهي نظام کي تير کړل او له هغه وروسته جمهوريتونه رامينځ ته شول او بيا طالبي بنسټ پال منزوي پړاوهم ددي ولس په بدمرغۍ کي ساري نه لري دخوښي ځاي دي چي په دي جرگي کي داساسي قانون په برخه کي تاوده بحثونه پيل شوي او دټولو غوښتنه دا ده چي يوداسي اساسي قانون چي تصويب شي افغانان وکړاي شي په کی له خپلو سياسي او ټولنيزو حقوقو ځخه برخمن شي او په راتلونکي کي دموکراسي او سوکالي ته ورسيږي

افغانان دبيعدالتيو بندي ورځي تيري کړي نورنه غواړي چي يو ويشتمی پيړی کي د دموکراسي او له ازادی ځخه بي برخه وي. ملي حکومتونه دخلکو اراده تمثيلوي او زموږ خلك هم دغه غوښتنه لري او هيله من يو چي اوسني لويه جرگه به داسي پريکړی وکړی چي اقتدار په ټولنه کی و ويشل شي او استبداد مخنيوی وشی دجرگی داکثريت غړو غوښتنه همداده. چي پارلماني نظام رامنځ ته شي او په دې توگه دملي وحدت ستني ټينگې شي.

داحقه غوښتنه ده او دټولو په گټه ده

دلوئي جرگي استاځي طبعاً خپل رسالت پيژني هيڅ کله به دارسالت له شخصي، گوندي. سمتي او نژادي گټو ځخه قرباني نه کړي او دخپلو پلرونو په څير به يوله بل سره ديوالي لاسونه ورکړي او په يوه زړه او خوله به هغه راز هڅو ته دوام ورکړي چي انساني وجدان او خداي پرې خوښ شي

ملالی جویا به سازمان...

نفاق افگن موسوم به راوا می باشد که براساس اطلاعات دقیق، وابسته به سازمان های استخباراتی کشور هایی است که برضد منافع ملی افغانستان عمل می کنند.

موصوف گفت که این اولین بار نیست که سازمان راوا می خواهد حرکت های ملی ودموکراتیک را در افغانستان مختل وناکام بسازد بلکه در جریان لویه جرگهٔ اضطراری نیز این سازمان اقدام به تحرکات تخریبکارانه وتفرقه انگیز نموده بود که خوشبختانه در آن مرحله عامل آن بااسناد الزامیت به دست نیروهای امنیتی دستگیر وشناسایی شد

منبع افزود که «راوا» سازمان زنان است که بربنیاد اندیشه های ماویستی ساخته شده است و به شعلهٔ جاوید(سازمان منحل شدهٔ دههٔ دموکراسی) تعلق دارد.

ملالی جویا در کویتهٔ پاکستان تولد یافته وتااکنون در آنجا زندگی می کند، پدرش نیز از شعله یی های مشهور بوده و در ولایت فراه در بخش پروژه های طبی کار می کند.

مجاهد

وآنان که در راه ما با جان ومال جهاد کردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
● مطالب آمده مسترد نمی گردد .
● آرا واندیشـــه هـــای مقـــالات غیـــر از ســـرمقاله لزومـــاً مبـــین آرا ومواضـــع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم سال دوم شماره ۱۴ شنبه ۲۹ قوس ۱۳۸۲ ۲۶ شوال المکرم ۱٤٢٤— 20December 2003

طرح دومین اجلاس بن

اخضر ابراهیمی نماینده ویژه دبیر کل سازمان ملل متحد در امور افغانستان طرحی مقدماتی را برای برگزاری دومین اجلاس بن به منظور مشورت با مقامات افغانستان ارائه کرده است.

در طرح پیشنهادی اخضر ابراهیمی نماینده ویژه دبیر کل سازمان ملل متحد در امور افغانستان از تابستان سال آینده به عنوان زمان پایان اعتبار مصوبات کنفرانس بن یاد شده و با نگاهی به دستاوردها و کاستیهای دو سال گذشته بر لزوم برگزاری کنفرانس دوم بن تاکیده شده است.

اگر چه در طرح پیشنهادی آقای ابراهیمی، تغییر پول رایج، ایجاد چارچوب برنامه های توسعه ملی، تامین بودجه کمسیون مستقل حقوق بشر، برداشتن نخستین گامها در جهت تشکیل ارتش و پلیس ملی و برخی برنامه های عمرانی به عنوان دستاوردهای کنفرانس بن دانسته شده، ولی ملاحظاتی جدی نیز در امر به فرجام رسیدن روند صلح و ثبات در افغانستان مطرح شده است.

به صورت کلی در طرح حاضر، کاستیهای کنفرانس اول بن این گونه برشمرده شده که اصلاحات در گستره خدمات ملکی (غیرنظامی) کمتر صورت گرفته و در افزایش ظرفیت بخش قضایی پیشرفتی مشاهده نشده است. ولی در این طرح از "افزایش نارساییها در زمینه رابطه حکومت و عامه مردم" به عنوان عناصری که از نیرو و تحرک پروسه بن می کاهد و تمامیت برنامه آن را تهدید می کند نامبرده شده است.

"نمایندگی محدود ساختار حکومت از مردم"، "نبود تلاشهای دوامدار برای تحقق وحدت و آشتی ملی"، "احساس اینکه امنیت بهبود نیافته و حتی در بعضی جاها بیشتر از قبل به وخامت کشیده شده" و "آهنگ آهسته پروسه بازسازی" از مهمترین ناکامیهای دولت و معاهده بن در سطح تمام کشور ابراز شده است.

در ارزیابی گفته شده که نقصی عمده در خود کنفرانس بن اشاره شده به گونه ای که در طرح آمده است: "نمایندگان افغانها که درماههای نوامبر و دسامبر سال ۲۰۰۱ با هم ملاقات کردند به صورت کامل از تنوع نفوس افغانستان نمایندگی نمی کردند."

با نگاهی به نتیجه این کنفرانس گفته شده است که: "ادارهٔ موقت با عجله تشکیل شد و بیشتر انعکاس واقعیتهای همان زمانی بود که به طور ناگهانی بر اثر عملیات نظامی به رهبری آمریکا شرایط را شکل داد تا واقعیت های عمیق تر اجتماعی و قومی پایدار افغانستان!"

در متن تنظیم شده توسط آقای ابراهیمی تصریح شده که لویه جرگه اضطراری در جون ۲۰۰۲ منشاء یک نوع نا امیدی برای تعداد زیادی از افغانها شد چه اینکه طبق ادعای ذکر شده روند "بهترسازی توازن قومی و اجتماعی داخل حکومت" ناکام مانده است.

طبق اندیشه انعکاس یافته در این نوشته، تعداد زیادی از رهبران شریک در حاکمیت متهم به فساد مالی، سوء استفاده از قدرت و حتی دست داشتن در قاچاق مواد مخدر هستند و این مسئله برد حاکمیت را کاهش داده است.

در اخیر این طرح، بر لزوم برگزاری اجلاس بن دوم با طرح سئوالاتی تاکید شده است. چگونه می توان مسیر حاضر را اصلاح کرد؟ تحرک سیاسی را تقویت نمود؟ روند تشکیل دولت را بر اساس پایه های مطمئن تر و قابل قبول تر تسریع نمود و بهبود بخشید؟

به نظر آقای ابراهیمی باید موافقتنامه بن تحت بازبینی سیستماتیک قرار گیرد و کنفرانس بن دوم این فرصت را فراهم کند که مرحله انتقالی تکمیل شود و اثبات گردد که رسیدن به صلح و ثبات در افغانستان امکان پذیر است.

آقای ابراهیمی هشدار داده که اگر این ملاحظات در نظر گرفته نشود، تصویب قانون اساسی و انتخابات بعدی منجر به ایجاد یک نظام از هم گسیخته و نا استوار سیاسی خواهد شد که تامین کننده منافع گروهی خاص باشد و تا سالها از مشکلات امنیتی در محلات مختلف رنج ببرد.

انفجاری بغداد را تکان داد

خاتمی ترجیح می دهد که صدام اعدام نشود

در یک ساختمان متعلق به مجلس اعلای انقلاب اسلامی عراق که گروه اصلی شیعه این کشور است صبح روز جمعه انفجاری رخ داده است.

مقامات مجلس اعلا گفتند چندین نفر در این انفجار مجروح شده اند.

جزئیات واقعه تا هنوز مشخص نیست اما گزارش ها به نقل از شاهدان عینی حاکی است که دست کم یک نفر در این انفجار کشته شده است.

انفجار در اتاقی در یک ساختمان مورد استفاده شبه نظامیان بدر رخ داد.

بدر، شاخه نظامی مجلس اعلای انقلاب اسلامی عراق است و مجلس اعلا در بغداد همکاری نزدیکی با نیروهای تحت رهبری آمریکا دارد.

برخی گزارش ها حاکی از آن است که ساختمان در اثر انفجار فروریخته است.

یکی از شاهدان عینی گفت در این انفجار دختری کشته شده و دو کودک نیز مجروح شده اند اما

خود مجلس اعلا تا کنون این تلفات را تایید نکرده است.

در همین حال خاتمی رئیس جمهور ایران گفته است:

این درحالی که است صدام حسین نیروهای خود را وارد جنگی هشت ساله با ایران کرد، جنگی که بسیاری از ایرانی ها به خاطر استفاده صدام از سلاح های شیمیایی قربانی آن شدند.

آقای خاتمی گفت امیدوار است، ولی شک دارد، که صدام حسین از محاکمه ای منصفانه با حکمی عادلانه برخوردار شود، محاکمه ای که در آن تمامی واقعیت ها از جمله جزئیات مربوط به کشورهایی که از او حمایت می کردند فاش شود.

این یکی از مسائلی است که روزنامه های جناح تندرو ایرانی آن را پی گرفته اند و به شدت بر پشتیبانی آمریکا از صدام حسین در جریان جنگ هشت ساله دو کشور در دهه ۱۹۸۰ تاکید می کنند.

عراقی ها در آن جنگ به دفعات از سلاح های کیمیایی استفاده کردند و ایران معتقد است که آن مواد از آلمان و سایر کشورهای غربی وارد عراق شده بود.

دولت ایران خواستار برگزاری یک محاکمه بین المللی شده است، به طوری که کشورهایی مانند ایران بتوانند دادخواهی خود را تسلیم کنند.

درهمین حال روزنامه های جناح راست استدلال کرده اند که آمریکایی ها و سایر کشورهایی که به نحوی به صدام حسین کمک کردند باید به عنوان شریک جرم درکنار صدام حسین پای میز محاکمه قرار گیرند.

مستوره ستانکزی نماینده در لویه جرگه:

اعضای کمیسیون تدقیق در کار کمیته ها مداخله می کنند

برنامهٔ پشتوی رادیو بی.بی.سی شب پنجشنبه میز مدوری را در مورد نحوهٔ کار لویه جرگهٔ قانون اساسی ترتیب داده بود که خانم مستوره ستانکزی نمایندهٔ لویه جرگه نیز در آن اشتراک داشت.

خانم ستانکزی در مورد شیوهٔ کار کمیته ها گفت که او خود عضو کمیته یی است که استاد سیاف ریاست آن را به عهده دارد.

او در مورد فضای کار کمیته گفت کارها به صورت سالم پیش می رود وفضا کاملاً سالم است. خانم مستوره افزود که و سمت منشی آن کمیته را به عهده دارد.

موصوف گفت که چند نفر از اعضای کمیسیون تدقیق که حیثیت مشاور کمیته را دارند، در هنگام بحث روی مواد قانون، گرایش های سمتی، لسانی وسیاسی خود را پنهان کرده نمی توانند.

ستانکزی افزود که آن ها در برخی موارد اظهار نظر جانبدارانه می کنند، در حالی که اصولاً حیثیت مشاور را دارند.

در پنجمین ...

تشکیل یافته است. کمیته وظیفه دارد تا نظریات اعضای کمیته ها را دسته بندی نموده وبه جلسهٔ عمومی لویه جرگه که بحث عمومی برمسوده را انجام خواهد داد، پیشکش نماید.

ریاست کمیته های ده گانه را به ترتیب استاد برهان الدین ربانی، استاد عبدرب الرسول سیاف، احمد نبی محمدی، محمد طاهر، آیت الله محمد آصف محسنی، مولوی گل محمد، داکتر مشاهد، احمد فرید، حشمت غنی احمد زی ومولوی سید محمد حنیف به عهده دارند.

برمبنای آخرین گزارش، احمد نبی محمدی از ریاست کمیتهٔ سوم برکنار شده وریاست این کمیته را یک خانم به عهده گرفته است.

باوجود تشکیل کمیته های ده گانه کار اساسی روی مسوده به علت مخالفت های جدی در رابطه به نوعیت نظام آینده، آغاز نیافته است.

پیش از این گزارش شده بود که تعداد چشم گیری از نمایندگان مردم تصمیم اتخاذ کرده بودند که لویه جرگهٔ تصویب قانون اساسی را تحریم نمایند. از ملاحظات مشخص این عده مبنی بر تحریم لویه جرگه اطلاع دقیقی به دست نیامده ولی گفته می شود که آن ها در رابطه به نظام آینده، ملاحظاتی دارند وتأکید می کنند که نظام باید پارلمانی باشد.